

ZBORI

REVIJA • NOVE
ZBOROVSKÉ • GLASBE
UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1928

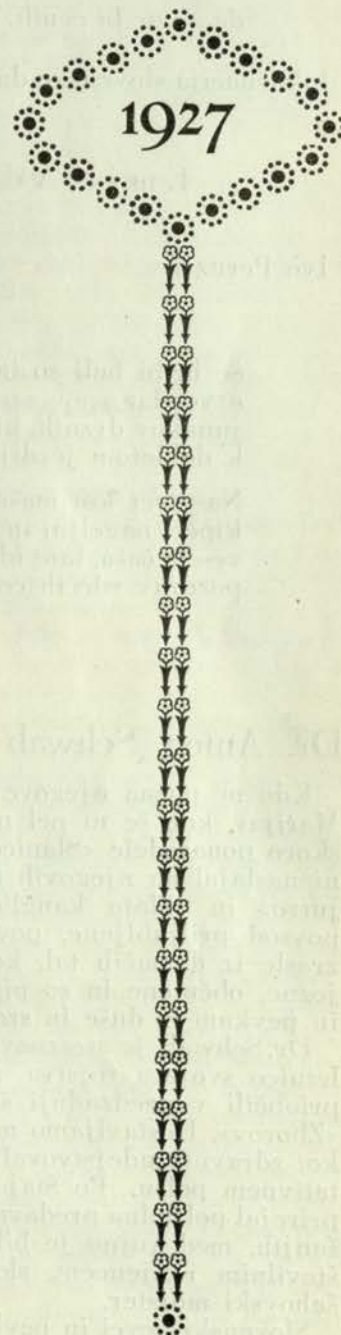
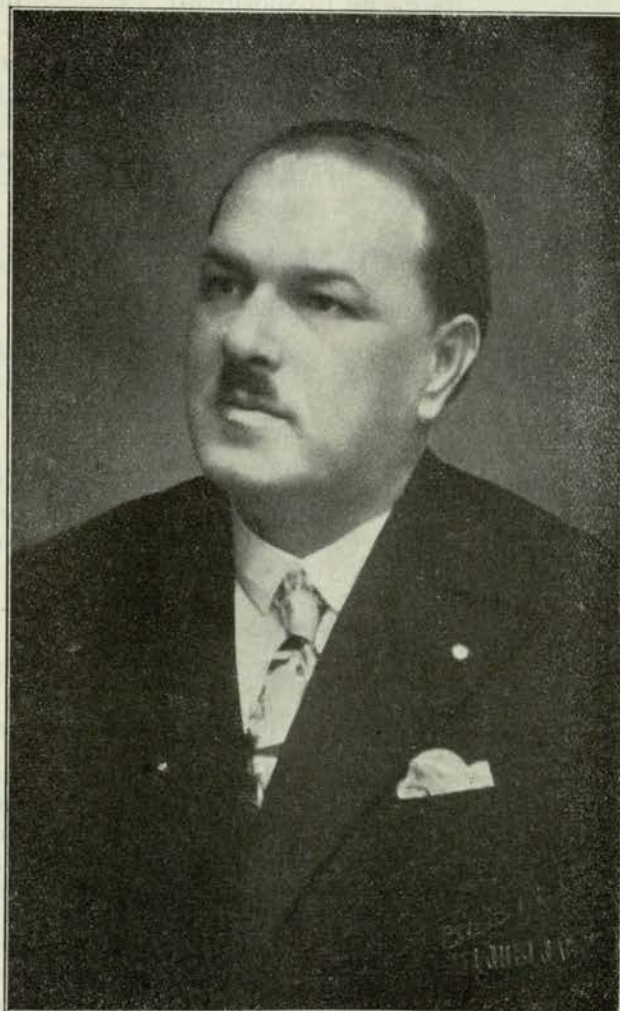
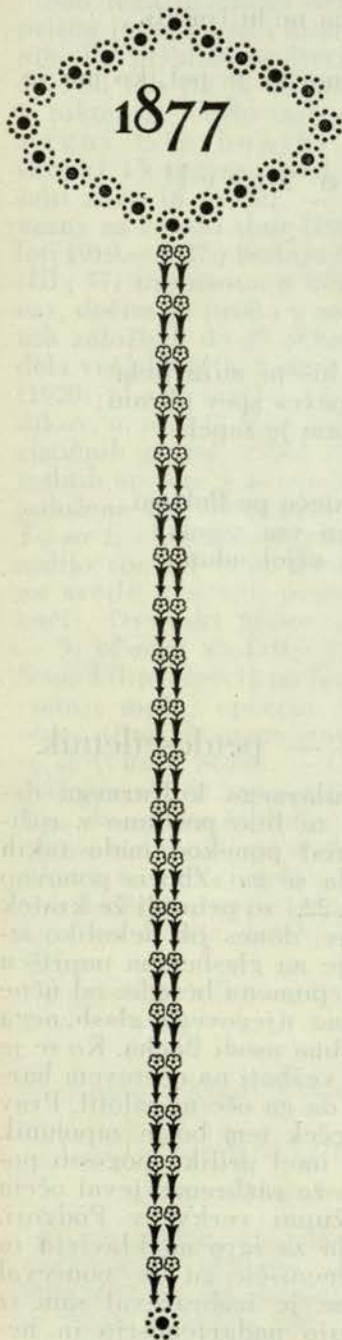
LETNIK IV • ŠTEV. 1

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (predstavniki Miroslav Ambrožič)

Naročnina na «Zbore» za državo SHS 40 Din, za Italijo 25 lir, za Ameriko poldrugi dolar / Natis člankov dovoljen le z navedbo vira

Jamnik

073/1953

Slovenski pevski zbori, njih pevovodje in vsa slovenska glasbena javnost,
zlasti pa uredništvo «Zborov», ki jim je bil najvernejši sotrudnik
želi

EMILU ADAMIČU

skladatelju

vso trajnost in plodnost njegovih zrelih let.

V najbolj brezplodnih dneh naše glasbe je rasel, v vsakem akordu je bil glasnik pesmi naše zemlje,
naših teženj, radosti in bistva.

Dovolj moči je dajal,
da ga ne bi cenili.

Preveč je bil delaven,
da ga ne bi spoštovali.

Preveč ljubezni je razdal,
da ga ne bi ljubili.

Inkarnacija slovenske duševnosti je v pesmi, živa nadarjenost našega plemena, ki je pel, ko mu je
bila pesem edini lek, edini izraz in zadnja nada.

Emil Adamič je iz nas in naš, zato bo živel!

Ivo Peruzzi:

SONET

(Ob petdesetletnici Emila Adamiča.)

Še hribi beli so in ni pomladi,
a vendar spev vzeni iz perivojev
junakov drznih, ki čez vas iz bojev,
k dekletom jezdiijo v ljubeči nadi.

Naš svet kot mašna ruta, naše boli,
kipeči nageljni in naše prošnje,
vesela čaša, fant idoč od košnje,
pozdrav rdečih cerkvic, naokoli

pa gruča kmetских hiš in miza bela:
Glej, to je Mojstra-pevca spev ubrani;
slovenska duša, ki nam je zapela

kot nikdar prej, dehteča po Poljani...
Vsa naša v žalosti in vsa vesela,
kot igra néba, vonj vijol udani.

Dr. Anton Schwab — šestdesetletnik

Kdo ne pozna njegove pobožne pesmi «Zdrava Marija», kdo še ni pel njegove ljubke, sedaj že skoro ponarodele «Slanice», kateri mešan zbor se ni naslajal na njegovih mičnih skladbah «Dobro jutro» in «Zlata kanglica»? Povsod so znane, povsod priljubljene, povsod udomačene, ker so zrasle iz domačih tal, ker so preproste, melodijozne, občutene in so pisane slovenskim pevcem in pevkam iz duše in srca.

Dr. Schwab je praznoval v januarju šestdesetletnico svojega rojstva. Njegov življenjepis smo priobčili v predzadnji številki lanskega letnika «Zborov». Dostavljamo mu le še, da se je jubilar kot zdravnik udejstvoval na zdravniškem in karitativnem polju. Po štajerskem in Kranjskem je prirejal poljudna predavanja o zdravstvenih vprašanjih, med vojno je bil oče in velik dobrotnik številnim ranjencem, slovi pa tudi kot odličen šahovski mojster.

Slovenski pevci in pevke se ga ob njegovi šestdesetletnici hvaležno spominjajo, v njihovem in v svojem imenu pa tudi uredništvo «Zborov», ki jim ljubeznivo piše svoje spomine o zaslužnih bratih Ipavcih, želeč mu mladeniško-živahno in plodonosno življenjsko jesen!

Vinko Vodopivec — petdesetletnik

Pol stoletja vrlo popularnega kulturnega delavca-glasbenika, ki mu ni bilo poslano z rožicami! Ker ima naš narod ponekod malo takih ljudi, zasluži jubilar, da se ga «Zbori» ponovno spomnijo. Leta 1926. (str. 22.) so prinesli že kratek oris življenjskih podatkov; danes jih nekoliko izpopolnjujejo. G. Vinko je na glasbenem poprišču self-made man v pravem pomenu besede: od učne dobe do danes. Zgodovina njegovega glasbenega šolanja je nekoliko podobna usodi Bacha. Ko se je Vodopivec začel učiti in vežbati na očetovem harmoniju, je moral paziti, da ga oče ni zalotil. Prav zaradi tega si je pač deček tem bolj zapomnil, česar se je učil, ker ni imel prilike pogosto ponavljati. V 12. letu je pa že razbremenjeval očeta in spremljal petje v župni cerkvi v Podgori. Pozneje je dobil učitelja za igro na klavirju in violini. V dijaškem semenišču ga je poučeval Danilo Fajgelj; dalje se je izobraževal sam iz teoretičnih knjig. S svojo nadarjenostjo in neumornim vežbanjem je postal to, kar je danes za svojo ožjo domovino: sredotočje glasbenega udejstvovanja, najpopularnejši komponist in splošno priljubljen ter avtoritativni organizator in pevovodja, čigar pesmi se proizvajajo v mestu in na

vasi, v cerkvi, v pevski dvorani in zasebni hiši — ker so melodične, preprosto harmonizirane in imajo bistvo zajeto iz duše ljudstva, iz katerega je izšel on sam.

Odkar je bil leta 1907. imenovan vikarjem v Kronbergu kot naslednik Janku Sedeju (bratu sedanjega metropolita in nadškofa goriškega), je delal brez presledka na glasbenem polju; kajti tudi kot kaplan je pridno skladal v Kamenjah in Črničah. Med vojno vihro je vzdržal nad 14 mesecev pod točo granat — a končno je moral pobegniti tudi on, ker so se župljani začeli razhajati. Prišel je na Kranjsko in čakal boljših časov v Cerknici pri Rakeku — kot organist. Leta 1918. se je vrnil v Kronberg in delal takoj zopet na vseh popriščih kakor poprej.

Sad tega pridnega delovanja na glasbenem poprišču je lepa vrsta kompozicij, cerkvenih in svetnih. Po približnem štetju utegne imeti okoli 160 del; od teh jih je natisnjenih okoli 100; ostala so v rokopisu. Cerkvenih skladb je prinesel *«Cerkveni Glasbenik»* med leti 1902. in 1915. skupaj 15 spevov, med njimi latinsko mašo (mešani zbor in orgle). — *«Zbori»* pesem *«Po slovesu»* za ženski zbor (1926, str. 25) *«Pevce»* (med leti 1919.—1927.) podaja 11 pesmi, *«Noviakordi»* (III., 57) preprosto, a učinkovito *«Sijaj, sijaj lunica»*, dočim je prišlo v samostojnih izdajah po raznih založbah do 25 skladb na svetlo. Med temi so dela večjih oblik, kakor *«Staroslovenska sv. maša»* (1920) *«Lavretanske litanije»*; dalje nekaj zbornikov, n. pr. *«12 Marijinih pesmi»* (1925), *«16 evharističnih pesmi»* (1926) ter *«Rožmarin»*, kitica narodnih spevov v prizorih (1927). — S to zbirko je položena brv do skupine dramatičnih kompozicij. To so 1. *«Kovačev študent»*; spevoigra (1910); besedilo spesnil Ivan Kovačič; lani (1927) je prišla na svetlo v drugi, pomnoženi izdaji. — 2. *«Snubači»*. Dramski prizor iz narodnih pesmi. (1927.) — 3. *«Čudni zapletljaji»*; opereta. Libretto: profesor Filip Terčelj po francoski predlogi. — 4. *«Povodnji mož»*; opereta. Libretto: Dragotin Vodopivec (brat komponistov). — Ostale kompozicije so slovenske pesmi. — Od krepkega moža nam je pričakovati še mnogo sadov njegove muze. Dal Bog, da ostane še dolgo čil in zdrav in da se bodo mlajši sodobniki po nadaljnjih 25 letih ozirali z veseljem na dokaj daljšo vrsto njegovih glasbotvorov, ki bodo tvorili sredotočje prebivalstvu, med katerim deluje dušebrižniško in glasbeno umetniško.

Ad multos adhuc anos salvos et canos!

Dr. Jos. Mantuani.

Dr. Anton Schwab (Celje):

Ipavci in jaz

(Vse pravice ponatisa si pridržuje avtor.)

Časna naloga vsakega naroda je, da pazi, da se mu njegovi velmožje ne poizgubijo. Našega velikega cerkvenega skladatelja iz 17. stoletja Petelina so skoro ugrabili kot Händla ali Gallusa tujei; našega Vego so skoro pohamali kot Veho — Španjolci, našega Kocena in Miklošiča so si skoro osvojili kot *«nemške učenjake»*. — Nemci, našega Gustava Ipavca pa so skoro izgubili iz vidika, kot da je brezpomemben — Slovenci!

Kot je Prešerna tako rekoč šele Stritar odkril, treba je, da odkrijemo Gustava kot samostojno enoto med slovenskimi narodnimi skladatelji. Popraviti se mora tudi pogreška, da je v Janko Barletovi razpravi o Ipavcih (*«Dom in svet»* v Ljubljani iz leta 1909.) slika Gustavova podpisana s *«Franc Ipavec»*; Franc pa je bil oče naših skladateljev.

Nikakor pa ni treba še le odkrivati tako obče priznanega slovenskega skladatelja, kot je

dr. Benjamin Ipavec,

zdravnik v Gradcu. Že to, kar sta spisala Janko Barle v gori navedeni razpravi in dr. Gojmir Krek v *«Novih Akordih»*, VII. letnik, stran 37, zadostuje, da spoznamo tega moža kot enega najpomembnejših v slovenski glasbeni literaturi. Preostaja nam le še, da podamo kratek pregled o delovanju Benjamina, kako je njegovo ustvarjanje raslo z napredujočim njegovim življenjem, kakšno je bilo njegovo poglavitno delo, kakšen je bil kot človek in končno še, kako ga je cenila tujina.

Prihodnje leto obhajamo že stoletnico njegovega rojstva, toda zavedal se je Benjamin šele od leta 1848. naprej svoje narodnosti. Kakor gorski potoček dolgo teče skrit pod skalami gorovja, a potem ves razigran plane na dan, tako je potekalo prvo življenje Benjaminu skrito za Slovence, v narodnem indiferentizmu. A takoj po narodnem prevratu rečenega leta je Benjamin na ves glas zapel Slovence: *«Bratje bodimo veseli, dokler smo še mladi mi»*. Toman je navdušeno vzkliknil: *«Ipavec, ti ne veš, kako moč imaš v sebi, pa takih pesmic ne boš napravil nikdar več»*. A napravil je še lepše. Nadaljeval je tam, kjer je naš glasbeni Vodnik Jurij Fleišman (skladatelj lepih pesmi, kot *«Luna sije»* ali *«En starček je živel»*) nehal. Veliko pa je bilo iznenadenje Slovencev, ko je leta 1862. zložil obsežno kantato *«Kdo je mar»*, nagrajeno s prvim darilom v Pragi. Tako je potoček postal že širok potok, ki je z ljubeznijo namakal zemljo Slovencev. Kritiki Vošnjak, Danilo Fajgelj in drugi so bili polni presenečenja in polni hvale. Pomembno je, da je Benjamina hvalil Fajgelj, ki je bil skladatelj številnih cerkvenih skladb s pedantično pravilnostjo v harmoniji, in ki je obsodil vsako, četudi še tako dobro skladbo, če je v njej našel količkaj, kar ni bilo v skladu z njegovo učenostjo, a ki je pohvalil največji *«šund»*, ako je bil pravilno napisan, in še papir povrh. Fajgelj je torej tudi pohvalil Ipavca, znak, da je bila Benjaminova pesem pravilna in učena, a kar Fajgelj ni zapazil, bila je to obširna skladba, živa, z vdihnjeno dušo umetnika, ki je vnela srca Slovencev z velikim ponosom, češ, *«glejte, kakšne skladbe že premoremo Slovenci»*. A potok je še vedno naraščal. Ponosno so gledala pevska društva na pesmi, ki jim jih je dan za dnem v velikem številu podarjal Benjamin. Napravil je opereto *«Tičnik»*. A ena tiha želja je postala vedno bolj iskrena: želja naj bi imeli Slovenci tudi svojo opero. In kdo drug jo naj ustvari, nego edino Benjamin? In želja se nam je izpolnila. Na mah smo zvedeli, da snuje opero *«Teharski plemiči»*. Akademično društvo *«Triglav»* v Gradcu je veselo vzhičeno, na moj predlog, Benjamina imenovalo takoj svojim častnim članom. In ko so jo 10. decembra 1892. prvič izvajali pod vodstvom Frana Grbiča, je Celjane po-

peljal poseben vlak v Ljubljano z velikim navdušenjem, da ne rečem, kakor da gredo gledati Rimljani triumf. Kakšno bi moralo biti danes delo domačina, da bi obudilo toliko navdušenja in pa posebni vlak? Nikdar nisem pozneje slišal, da obiskujejo ljubljanske umetnike kar celi vlaki z dežele. Opera, spisana sicer na najenostavnejši način, je imela poleg drugih vrlin, katere omenjam pozneje, to veliko prednost, kot sploh vse Benjaminove skladbe, da je vsak to glasbo lahko razumel in se s tem glasbeno naobrazil, tako, da je postal narod sposoben za razumevanje poznejše višje razvite glasbe, ki se je pojavila v «Novih Akordih».

Kakor reka dobiva pritoke, tako je tudi Ipavčev zgled zbudil marsikateri talent za sodelovanje na glasbenem polju (poglaviti njegov prtok je bil seve že spočetka Gustav). V «Novih Akordih» že opazamo lepo vrsto izvrstnih skladateljev, med katerimi pa je Benjamin vedno zavzemal častno mesto, vedno napredujoč in se izpopolnjujoč.

Še kot 70letni starček se je učil instrumentacije, skladal godalne kvartete, pesmi za glasovir in soli izredne lepote kot n. pr. «Ciganka Marija», kakršnih Slovenci nismo imeli poprej. Nikakor se ni zadovoljil zgolj s preprosto obliko pesmi, temveč poskusil se je v vseh širših oblikah, izvzemši simfonije (prvo simfonično delo «Adagio» nam je ustvaril, kakor znano, Anton Lajovic v «Novih Akordih», I. letnik, stran 37).

Kot je Prešeren z večjo učenostjo in znanjem pesniških oblik, sonetov, gazelic ustvaril narodu najlepše pesnitve kot nihče pred njim, tako je Benjamin ustvaril kompozicije stalnih oblik kot nikdo pred njim. Lepoti Prešernove poezije pa odgovarjajo lepe melodije Benjaminove. Sicer Benjamin tako lepih melodij, kot so Gustavove n. pr. «Kje so moje rožice» in pa «O mraku», ni ustvaril, prekosi pa svojega brata v vsakem oziru in vse, kar smo povedali dobrega o Gustavu, velja še v večji meri o Benjaminu. Drug drugega izpopolnjujeta. In čim smo imenovali Jurija Fleišmana («Luna sije», «En starček je živel v vinskih gorah» itd.) našega Vodnika, smelo zovemo skupino bratov Ipavcev našega glasbenega Prešerna. Za pravilnost, razvoj in duševno poglobitev glasbe imata ravno tako važen pomen kot Prešeren za pravilnost jezika, razvoj pesništva in pravo visoko pesniško umetnost sploh. Kakor pa Prešeren nima drame, nima Ipavec simfonije. (Dalje prihodnjič.)

Dopisi

Ljubljana. Nekaj misli o petju pri pogrebih. Od kdaj datira navada, peti pri pogrebih, mi ni znano. Bržčas so začela s tem pietetnim činom pevska društva, ki so izkazovala zadnjo čast s petjem žalostink svojim umrlim aktivnim članom. Nato se je raztegnilo petje ob smrti rodbinskih članov in prijateljev pevcev, tako da zadnja leta v Ljubljani že skoraj ni bilo pogreba, da bi se ne pelo. In če se ni, je bilo takoj popraševanje, zakaj se to ni zgodilo, in pri «žalujočih ostalih» je bila velika zamera, da se je «drugim» pelo, njihovemu rodbinskemu članu pa ne. Pevci so bili več ali manj izpostavljeni zabavljam in pevska društva so padla v nemilost... — Že pred leti, ko sem bil še odbornik, odnosno predsednik pevskega zbora «Glasbene Matice», sem pokrenil v odboru vprašanje, da naj se zbor strogo drži starega sklepa, glasom katerega

se poje izključno aktivnim članom, odnosno častnim in bivšim dolgoletnim, za naše društvo zaslužnim članom. Vzrok so bile zgoraj omenjene zamere in pa dejstvo, da so bili nekateri člani pevskega zbora, dasi niso oficijelno kot taki nastopali, tako rekoč permanentno v službi, kar je posebno pri onih, ki so bili v privatni službi, zelo neugodno vplivalo. Žal je bila moja akcija brezuspešna, ker je bila večina zbora mnenja, da se posebne norme za petje pri pogrebih ne dajo postaviti in da se mora omenjeni sklep od slučaja do slučaja predreti. Zaposlenje zbora pri pogrebih se je tedaj nadaljevalo. Pevci, pozvani tedensko dostikrat po trikrat k petju pri pogrebih, pa so začeli godrnjati, posebno oni, ki so morali iz privatnih služb hiteti k pogrebu. Pa tudi onim srečnim, ki so popoldne prosti, ni bila ta večna «služba» po godu, in je našel zdaj ta, zdaj oni vzrok, da ne sodeluje. Le, če je umrl znamenit mož, kakor dr. Tavčar, Foerster ali pa rodbinski člani prav odličnega pevca ali pevke, se je izvršilo sodelovanje — petje — rade volje. To tudi še takrat, če je hotel prijatelj-pevec svojega umrlega prijatelja-nepevca počastiti z žalostinkami in je naprosil svoje tovariše za privatno sodelovanje. — Vobče pa prevladuje mnenje, da je v Ljubljani pogrebna petja preveč. Tovariši iz Gorice nam pripovedujejo, da je pel tamonjni slovenski pevski zbor pri pogrebih (zaslužnih mož) na leto samo dvakrat do trikrat in je bil to za slovensko Gorico naravnost dogodek. Približno tako naj postane tudi pri nas. Že danes priglašam za prihodnji občini zbor našega pevskega zbora predlog, da se od sedaj strogo držimo zgoraj omenjenega sklepa in da se tudi vabilu posameznikov ne bomo več odzivali. Tovariše ostalih pevskih društev pa prosim, da v interesu stvari — saj so pri njih slične razmere kot pri nas — zadevo proučé in podvzamejo isto akcijo kot jaz. Skupni naši nastopi naj pa bodo pri pogrebih znamenitih in za naš narod zaslužnih mož, vendar naj izhaja inicijativa za naše sodelovanje od dotičnih kulturnih društev, katerim je bil pokojnik najbližji. — Da sem spravil zadevo v javnost, je vzrok ta, da naši ljubi so-meščani niso prav nič poučeni o razmerah v raznih pevskih društvih in o težkočah, ki so združene s sodelovanjem pri pogrebem petju. Inače bi ne bilo «zamer», dogajali bi se pa tudi ne primeri, da se je pogrebne pevce plačalo za sodelovanje, odnosno da se je — hvala Bogu brezuspešno — naročilo gotov pevski zbor za petje pri pogrebu osebe, ki ni bila ne z zborom ne s pevci v prav nobeni zvezi. Otrsimo se tedaj tudi v predmetnem oziru starih navad in dajmo tudi pogrebemu petju mesto, ki mu gre: Čin pietete, srčno izražanje čutil, ne pa profanacija, prisiljenost ali celo — kupčija!

Josip Skalar.

Opomba uredništva. Prav radi dajemo prostora zgornjemu dopisu in treba bo razpravljati o tej zadevi. Naj se oglasi še kdo! Potem izpregovorimo mi zadnjo besedo.

Litija. Pevsko društvo «Lipa» pridno deluje v kljub temu, da ima le peščico pevk in pevcev, ki pa radi zahajajo k pevskim vajam našega pevovodje in skladatelja Petra Jeraba. Na žalost tukajšnja inteligenca in tako zvani «boljši» tržani sploh ne posečajo prireditve «Lipe» in se društvu res kmalu ne bo izplačalo, mučiti se par mesecev s študijem sporeda in prirediti koncerte. Pelo bo raje samo zase na izletih v okolico.

B.

Op. ured. Podobna žalostna poročila dobivamo tudi od drugod.

Iz naših organizacij in društev

Iz ljubljanske župe J. P. S. Vsa včlanjena društva so prejela sezname pevskih zborov v kraljevini, plačala so jih pa do sedaj le štiri društva. Župa je vse izvode že plačala J. P. S. v Beogradu, zato pričakuje, da tudi vsa ostala društva pošljejo župi znesek 10 Din ali pa ji vrnejo seznam.

Do župnega koncerta nas loči samo še kratek čas, a večina društev izven Ljubljane še ni sporočila svojega sodelovanja in vzporeda, ki ga nameravajo izvajati. Treba je samo 50 par za dopisnico, na kateri naj nam vsa društva na kratko sporoče, da žele sodelovati na koncertu dne 15. aprila, ter nam označijo skladbe, ki jih pripravljajo za

nastop. Ako ne bo dovolj zanimanja za župni koncert od strani včlanjenih društev, se koncert ne bo mogel vršiti v napovedanem času ali pa bo moral sploh odpasti.

«Pevska zveza» marljivo prireja pevske tečaje po svojih okrožjih. Zadnji se je vršil dne 24. in 25. januarja t. l. v Celju. Predavali so profesor M. Bajuk, dr. A. Dolinar in A. Gašparič.

Iz Ljubljanskih pevskih društev. Pevski zbor «Glasbene Matice» se pridno pripravlja na pomladansko turnejo v češkoslovaško republiko in na Dunaj. Mojster Hubad študira za našo zborovsko literaturo reprezentativen spored, in le želimo, da bi nas naš vodilni zbor bratom Čehom, pa tudi Dunaju, predstavil tako kot Slovenci zaslužimo. — Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» je priredilo običajni Silvestrov večer, edino svojo zabavno prireditev v letu, ki je doslej pomagala društveni blagajni v podporo «Zborov» in založbe muzikalij. Ker je pa na ta večer v Ljubljani brez števila prireditev, gmotni uspeh Silvestrovega večera ni bil tak kot ga je društvo pričakovalo. — Mešani zbor «Ljubljanskega Zvona» je sodeloval na Svetosavski proslavi v Unionu z Adamičevo «Preizkušeno zvestobo», Prelovčev «Ena tička priletela», in Mirkovim «Neven kolom», sedaj pa študira za koncert nove, še neizvajane skladbe iz «Zborov». — Pevsko društvo «Slavce» je zopet brez pevovodje. Profesor Brnobič, ki je hvale vredno dvigal pevski zbor na ugledno koncertno višino, je službeno predstavljen iz Ljubljane. Namestnika mu bo težko dobiti. — Pri pevskem društvu «Krakovo-Trnovo» je prevzel mesto pevovodje Mirko Premelč in pripravlja koncert za začetek meseca aprila. — Tudi pevski zbor železničarskega narodnega glasbenega društva «Sloga» pod pevovodjo Herijem Svetlom ima za koncertni nastop že pripravljen vzpored. — Vsi združeni moški zbori so zapeli na predvečer rojstnega dne dvorne dame ge. Franje dr. Tavčarjeve pred njenim domom na Bregu lepo podoknico, ki ji je prisostvovala ogromna množica. — Glasbeno društvo «Ljubljana» je na svojem zadnjem občnem zboru izvolilo naslednji odbor: dr. Fr. Kimovec, predsednik; Nace Širca, podpredsednik; Drago Ložar, tajnik; Jože Mavrič, blagajnik; Janko Bizelj, arhivar; Jože Lončar, gospodar; odborniki: Fr. Smodej, Rado Šturm, dr. Fran Logar, Anton Medved; revizorja: Leopold Šparhagl, Nace Brandsteter; predsednica ženskega zbora Srnečeva, odbornici Grilovi. Društveni pevovodja je skladatelj dr. Anton Dolinar.

Šturm Rado, uradnik Vzajemne posojilnice v Ljubljani, je praznoval pred kratkim tridesetletnico svojega članstva pri glasbenem društvu «Ljubljana», ki mu je že lepo vrsto let tudi podpredsednik. Za njegove zasluge ga je društvo imenovalo za svojega častnega člana. Vztrajnemu pevcu naše čestitke!

Kvartet pevcev «Glasbene Matice» (Pelan, Pečenko, Završan in Skalar) uspešno sodeluje na prireditvah Rdečega križa širom Slovenije.

Prvo slovensko pevsko društvo «Lira» v Kamniku je priredilo samostojen koncert dne 14. januarja t. l. v dvorani kamniške Narodne čitalnice. Društveni moški zbor je pod pevovodjo Cirilom Vremšakom prednašal skladbe E. Adamiča, P. Jereba, F. Marolta, J. Pavčiča, Z. Prelovca, O. Deva, V. Mirka, J. Švikaršiča in J. Ravnika. Koncert je prav dobro uspel. Dvorana je bila skoro popolnoma zasedena, publika ima zmisel za nove skladbe. Najbolj so ji ugajale Adamičeva «Kdo dobi dekle», Prelovčeva «Zapoj mi pesem, dekle» in Ravnikova «Kam si šla?». Društveni solist Rakovec se je odlikoval v Jerebovi «Pelin roža» in nekaterih narodnih pesmih. Zbor «Lira» šteje sedaj le 18 pevcev, manjka mu par dobrih tenoristov in par krepkih prvih basov. «Lira» po zaslugi pevovodje Vremšaka vključ v raznim težkočam uspešno deluje.

Pevsko društvo «Lipa» v Litiji je v decembru priredilo pod vodstvom pevovodje Petra Jereba koncert. Izvajalo je skladbe dr. A. Schwaba, E. Adamiča, P. Jereba, I. Ocvirka in J. Pavčiča. Obisk koncerta marljivega društva žal ni bil razveseljiv.

Pevsko društvo «Zora» na Ježici pri Ljubljani je imelo dne 15. januarja t. l. svoj letošnji redni občni zbor. Društvo

ima 59 članov, 30 rednih in 29 podpornih. Med letom je imelo več posrečenih nastopov. Predsednik «Zore» je Jože Kos, njegov namestnik Alojzij Železnik, tajnik Ivan Avbelj, blagajnik Franc Cotman, pevovodja pa Anton Germek.

«Pevsko in godbeno društvo v Guštanju» ima svoj mešani zbor ter orkester in redno prireja koncerte. Na zadnjem je izvajalo skladbe Adamiča, Hladnika, Mirka, Prelovca in Vogriča. Duša društva je delavni pevovodja Peter Močnik.

«Pevski zbor inženjerske oficirske šole» v Mariboru je prvič nastopil na tamošnji svetosavski proslavi. Prednašal je pesmi V. Žganca, M. V. Dragoviča, E. Adamiča in St. St. Mokranjca. Prireditelji, gostje in glasbeni krogi so bili z nastopom zelo zadovoljni. Izmed vseh skladb jim je najbolj ugajal Adamičev «Lucipeter ban».

Hrvatsko obrtničko pjevačko društvo «Jug» v Zagrebu je priredilo pod vodstvom svojega pevovodje dr. V. Benkovića dne 7. januarja t. l. koncert z vzporedom skladb Biničkega, Canića, Dobrinića, Gotovca in Lhotke. Zbor je discipliniran, skladbe je dobro naštudiral in jih točno prednašal.

Pjevačko društvo «Tomislav» v Varaždinu študira pod dr. Ernestom Krajanskim dr. B. Širole a capella zborovsko delo «Missa poetica», ki je lani izšla v založbi lista «Sv. Cecilija».

Pjevačko društvo «Kuhač» v Osijeku je z velikim uspehom pod dirigentom Lavom Mirskim izvajalo Verdijev Requiem.

Listi

«Nova Muzika.» Urednik Emil Adamič. Letna naročnina 100 Din. Uredništvo in uprava v Glasbeni Matici v Ljubljani. — Prvi zvezek z moderno opremo in bogato vsebino izide v kratkem. «Novo Muziko», našo tovarišico, iz srca pozdravljamo kot naslednico «Novih Akordov» in ji želimo najlepšega uspeha v prosep naše vokalnoinstrumentalne glasbe! Glasbena javnost naj jo krepko podpre s številnimi naročbami!

«Cerkveni glasbenik.» Urednik Stanko Premrl. 1927, št. 11 in 12; 1928, št. 1 in 2. — Vsebina: Dr. Jos. Mantuani: Janez Pierluigi iz Palestrine. Fr. Ferjančič: Monsignor Mihael Arko. A. Kralj: Spominski list ob 60letnici kanonika Frana Ferjančiča. F. Ferjančič: Kako sem se pred 35 leti seznanil s sedanjim prevzvišenim goriškim metropolitom dr. Sedejem. Dr. F. Kimovec: Jakob Aljaž. C. Kumar: Moja življenska pot in glasbeni spomini. D. Doktorič: Goriško pismo. S. Koporc: Simfonični elementi. Nove orgle za Belgrad. I. Mercina: Zmanjšani akordi v zvonilih. F. Kramar: Katere stare cerkvene pesmi z napevi sem zapisal med slovenskim narodom. Običajne rubrike. Glasbena priloga: St. Premrl: Himna sv. Stanislava, St. Premrl: Sv. Terezika, D. Doktorič: Božična, St. Premrl: Himna farnemu patronu, M. Tomc: Veni, sancte spiritus, A. Mav: Odpev k litanijam sv. Jožefa. — 51. letniku za cerkveno glasbo prezaslužnega lista vso srečo na pot!

«Gledališki list» Narodnega gledališča v Ljubljani. Izhaja vsakega 1. in 15. dne v mesecu. Ureja Oton Župančič. Cena zvezku 4 Din. — Za našo gledališko publiko prepotraben list. S hvaležnostjo za boljše razumevanje uprizorjenih oper je pozdraviti M. Poličev članek o W. A. Mozartovi operi «Čarobna piščal», M. Bravničarja opozorilo na dvajsetletni odrski jubilej Josipa Križaja, M. Poličevo razmotrivanje o Flotowa špiloperi «Marta», A. Balatkovo razlago baleta «Iz Jutrove dežele» in V. Vlčka pojasnila k baletu «Impresije iz Music-Halla». N. Štritof je priobčil zanimiv razgovor z Betetom, S. Osterc pa par anekdot o mojstru-jubilantu. «Gledališki list» je pa obenem vodnik občinstva po novostih v dramskem gledališču.

«Pevce.» Glasilo Pevske zveze. Urednik dr. Anton Dolinar. 1927., št. 11 in 12. — Vsebina: Profesor M. Bajuk: Mera v slovenski narodni pesmi. Naši pevski tečaji. Vestnik P. Z. Iz naših okrožij. Iz koncertnega življenja. Nove skladbe. Iz glasbenih listov. Razne vesti. Za dobro voljo. Glasbena priloga: «Svetonočna pesem» p. H. Sattnerja, «Božični zvonovi» dr. A. Dolinarja, obe za mešan zbor s klavirjem, «Oče naš» G. I. Rotta. — V oceni «Zborov» 9. in 10. zvezka se je poročevalec B. spotaknil ob natisku Hubadove «Gor čez

Hrvatski pjevački savez je podaril svojim včlanjenim zborom kot dar za prvo četrletje sledeče nove skladbe: K. Odak: «Prodje momče kroz selo...», A. Dobronić: «Ljubezan bez upa», Zl. Grgošević: «Poslenička» (moški zbor) in P. Markovac: «Tavna noći» (mešan zbor). Skladbe so pevne, razmeroma lahke in zato uporabne.

Hrvatski glazbeni zavod je izdal F. Pintarića «Klavične kompozicije» v redakciji prof. Stančića, B. Širole «Medjurmurski kvartet» in M. Tajčevića «Sedam balkanskih igara» za klavir.

Ludovik Kuba: «Popijevke bosansko-hercegovačke» so izšle v založništvu Hudební Matice v Pragi.

Kraljević Marko. Profesor Antun Dobronić svršio je simfonijsko djelo Kraljević Marko. Djelo je pisano za veliki orkestar, mješoviti hor i sole, razdijeljeno je u dva dijela, ispunja cijelo večer i ima karakter opoteoze. Pristankom Nj. Vel. kralja autor je ovu radnju posvetio uspomeni kralja Petra Velikog Oslobođioca.

Opera in koncerti

Ljubljanska opera. Novi upravnik inž. arh. Rado Kregar ima težko stališče. Kritika je zoper njega, z igralskim združenjem je imel tudi že konflikte, interes za opero med publiko pada. Res je že, da je dotacija majhna, tudi je res, da skuša upravnik inkaso z gostovanji dvigniti, res, da je veliko storil za inscenacijo, ki je bila pri nas pod intendanti-muzikanti pastorka, res je tudi, da je dvignil balet do neke umetniške višine in odkril nove pevske moči. Res je pa tudi, da smo morali v času, ko izvajajo vse evropske opere Jonnyja, Cardillaca, Vojčka itd., poslušati mi Verdija in Offenbacha samo zaradi gostovanj in inkasa, in moramo pribiti, da ta gostovanja umetniško baš nimajo velikih izgledov za vzgojitev in podvigo domačih opernih sil, in so, čim bolj so kasni in podpovprečni publiko dobro došla, tem večji minus v napredku teatra... Gotovo je to, da je med kaso in umetnostjo treba najti neko izenačenje, in Kregar v tem tudi nima srečne roke. — Več kot pol sezone je preteklo, toda umetnostni rezultati so maloštevilni. Glavni poudar je padel na številna gostovanja, ki so nudila večinoma star repertoar in so tudi samo pevski bila redko nadpovprečni dogodki. Edino vesel je mogel človek biti Prokofjevih «Treh oranž», ki so bile, če ne že najmodernejša sodobnost, kakršno bi radi tudi čuli, pa vsaj genialno delo polpreteklega časa. Kapelnik Štrifof se je ves zavzel za to delo, ki so mu v prvi vrsti on in solisti, pa tudi režiser in inscenator pripomogli do uspeha. Bil je to res umetnosten dogodek, plus, za katerega smo upravi hvaležni. Dalje smo videli pod precizno, izredno fino Polićevo taktirko dano «Čarobno piščal», ki je bila komorno-intimno dana, našemu opernemu delu v ponos. Konjovićeva «Miloševa ženidba» bi bila kot slabotna kvaliteta lahko naredila prostor kateri kvaliteti. Dobili smo tudi nekaj operet, dalje pomena vredno baletno kreacijo pod Vlčkom-Wisiakovo. To je bilo v petih mesecih vse, kar more opera pokazati realnega. Mi bi radi, da bi v operi zapulziralo tako živahno in sodobno in kvalitetno umetnostno življenje, da bi mogli biti ponosni na slovensko opero, nje visoki in sodobni nivo in njeno produktivnost! — Kar se tiče dirigentov, so Polić, Štrifof, Neffat in Balatka možje na mestu in vestno vrše svojo dolžnost. Od solistov so nosili težo dela Betetto, Holodkov, Banovec, Gospodinov, Kovač, Mitrovičeva — dobra pridobitev —, Thierryjeva, izkazala se je tudi novinka Majdičeva, dalje Ribičeva itd. Režija v operi pri nas nikoli ne seže nad povprečno mero, zakaj neki to? Igralce v operi tudi našteješ na tri prste — jeli bi se temu ne dalo odpomoči? Inszenacija pod Vavpotičem in Skružnym se je res poživila, vsem stilnim nalogam pa tudi ni vedno kos. — In končno: Je li res povsem nemogoče, da bi enkrat ljubljanska opera ne mogla vsaj enega dela dati v času, ko je aktualno v vsej Evropi kot res sodobno? Nova, realistična moderna je pri nas v operi še čisto neznan, in opera ima tudi svoje vzgojne dolžnosti!

S. V.

Koncerti. Sredi decembra smo poslušali koncert izbranih solospjevov svetovne glasbene literature. Medvedova je pela francoske, Thierry-Kavčnikova slovenske, češke in slovaške, Betetto ruske skladbe. — Kmalu potem se je vršil simfonični koncert Glasbene Matice v proslavo rojstnega dne kralja Aleksandra. Prinesel je Beethovnovo Egmont-uverturo in simfonijo št. 1, Debussyjevo suito «Childrens Corner» (Otroški kot) ter štiri Griegove pesne (Večer na planini, Pri zibelki, Norveški ples št. 2 in Vdanostno koračnico). Pri dirigentskem pulstu sta bila izmenjaja skladatelja Adamič in Škerjanc, v orkestru so sodelovali godbeniki muzike dravske divizijske oblasti. Orkestralno društvo Glasbene Matice pravilno pojmuje svojo nalogo in res uspešno tudi nastopa. — S svojim samostojnim koncertom je domača pianistka Dana Golia-Koblerjeva svoje močno znanje predvsem posvetila izvajanju slovenskih skladateljev. Izvajala je M. Kogojev «Andante cantabile», S. Premrlov tema z varijacijami v E-duru, 1. in 2. stavek iz L. M. Škerjančevih petih klavirskih skladb in J. Ravnikov «Karakteristični valček», v drugem delu pa je dosegla s Škrjabinom in Balakirevom velik učinek. Lep koncert je bil žal pičlo obiskan. — Dne 11. januarja t. l. je na koncertu Sveta slušateljev ljubljanske univerze na čast predstavnikov Confédération Internationale des Etudiants nastopil ljubljanski akademski pevski zbor pod vodstvom Franceta Marolta, ki je nudil tehtno izbrane moške zборе A. Foersterja, R. Savina, J. Pavčića, V. Mirka, E. Adamiča in J. Ravnika, reprezentativne skladbe naše zborovske literature ter narodne pesmi v harmonizacijah E. Adamiča in F. Marolta. Zbor je izredno napredoval, je izvrstno izvežban, ter je pel, da je bilo užitek poslušati. Interpretacija posameznih pesmi je bila vzorna. Tako dobrega moškega zbora sedaj Slovenci sploh nimamo in brez dvoma lahko akademski pevski zbor uspešno predstavi našo zborovsko glasbo tudi izven državnih mej. Na koncertu so sodelovali tudi trije talenti, gojenci državnega konservatorija, goslač Karel Rupel, basbaritonist Marjan Rus in pianist Pavel Šivic. — Dne 6. februarja t. l. je v Ljubljani — po sijajno uspelem zagrebškem koncertu, o katerem poročamo na drugem mestu — koncertiral pevski zbor učiteljstva UJU. Od svojega prvega nastopa pred dvema letoma (Sattnerjev večer) se je zbor konsolidiral, je neverjetno napredoval in se je v veselje napredka naše zborovske glasbe povzpél na visoko stopnjo izvajanja. Prednašal je pod vodstvom Srečka Kumarja Adamičevo «Vragova nevesto», Škerjančeve «Kmetiške pesmi» (I, II, V.), Adamičevo «Vijolo», Lajovčeve «Zlato v Blatni vasi», «Kolednike» in «Žabe», Ravnikovi «Zimsko pesem» in «Kmetiško» ter Adamičeve «Svatovske pesmi», torej vseskozi modern in težak vzpored, ki se ga je svoj čas deloma lotil le pevski zbor Glasbene Matice, nekatere skladbe pa so bile izvajane prvič. Ambicija in požrtvovalnost posameznih članov in članic učiteljskega pevskega zbora, ki ga vodita z velikim navdšenjem za pevsko umetnost njegov zaslužni predsednik profesor Marko Bajuk in idealni pevovodja profesor Srečko Kumar, zaslužita odkrito priznanje. Naj bi bila akademski pevski zbor in zbor učiteljstva UJU vzgled vsem našim pevskim enotam!

Učiteljski zbor je 14. januarja t. l. z uspehom nastopil v Zagrebu v dvorani Glasbenega zavoda, ki je bila nabitno polna. Izvajal je zbran, težak in visokokvaliteten program: Lajovic, Adamič, Ravnik, Škerjanc. Rezultat je pokazal, da se je zbor v pavzi razmeroma kratkega časa pod svojim pevovodjo g. Kumarjem dvignil na priznanje vredno tehnično višino in da je umetnostno svoji nalogi kos. Zagrebške povprečne publike res ne smemo vzeti za zelo resno merilo, čeprav je bila navdušena, toda strokovna kritika je bila izredno laskava. Bil je lep uspeh slovenske glasbe pri sosedah. «Zvon» se je prvi lotil tega zblizujočega dela, učitelji so mu sledili in zeleti bi bilo med Ljubljano in Zagrebom v tem oziru nadaljnje živahne komunikacije.

S. V.

Slavnostna akademija v proslavo petdesetletnice mojstra slovenske besede, pesnika Otona Župančiča, se je vršila dne 22. januarja t. l. zvečer v ljubljanski operi. Poleg krasnega, globokega in pesniško zasnovanega govora Fr. S. Fin-

žgarja so recitali Župančičeve pesmi člani drame Vida Juvanova, Ciril Debevec in Slavko Jan, solospesne na Župančičeve pesmi pa so prednašali Julij Betetto, Svetozar Banovec in Vera Majdičeva. Na klavirju jih je spremljal Heribert Svetel, ki je nalašč za ta večer komponiral uverturo k Župančičevi «Veroniki Deseniški» za veliki orkester.

Zagrebska opera. V januarju je bila repriza Musorgskega opere «Hovanščina» pod spretno taktirko skladatelja J. Gotovca, dalje so uprizorili Wagnerjev «Lohengrin», Janačkovo «Jenufo», Giordanovo opero «Andre Chenier» in šafrenek-Kavića domačo noviteto «Medvjedgradska kraljica». Dirigenti: ravnatelj F. Rukavina, O. Jozefović in O. Smodek. Z velikim uspehom je nastudiral in dirigiral J. Gotovac dva baleta: Igorja Stravinskega «Pulcinello» in Sergeja Prokofjeva «Šut».

V beograjski operi je doživela prvo izvajanje P. I. Krstića opera «Zulumčar» pod vodstvom kapelnika Brezovška; uprizorili so tudi s sijajnim uspehom Baranovičev balet «Licitar-sko srce» pod skladateljevim vodstvom.

Da ne pozabimo:

Ljubljanski dnevnik imajo največ prostora — za politiko, za uboje, za samomere, posilstva, kino in sport, le prav redke kolone pa posvečajo kulturnim vprašanjem. Temu pripisujemo tudi dejstvo, da so bila strokovna poročila o naših glasbenih listih («Pevcu» in «Zborih») v lanskem letu uprav sporadična, in ne moremo verjeti, da bi glasbeni poročevalci, ki liste redno prejemajo, ne smatrali za svojo dolžnost, da poročajo o njih.

Druge države omogočajo s podporami svojim pevskim društvom, da jih s koncerti reprezentirajo v tujini. In pri nas? Ko je šlo zagrebško «Kolo» na mednarodni glasbeni festival v Frankfurt predstaviti našo glasbo, ni dobilo nobene državne podpore, je moralo v lastni državi plačati celo vožnjo, dočim je imelo izven naših meja po železnici četrtsinsko vožnjo. Prav tako se je godilo «Zori» iz Karlovca. Radovedni smo, koliko podpore prejme pevski zbor Glasbene Matice, ki pojde koncertirati na Češkoslovaško in na Dunaj?

Pevska društva, zlasti na deželi, so rada na svojih zabavnih prireditvah prirejala male srečolove in ker so trgovci zanj dobitke darovali, je po navadi tak srečolov prinesel društvu par sto dinarjev dohodkov, da si je tudi treba plačati davek. Sedaj pa je za prireditev srečolova potrebna kolkovana prošnja na ministrstvo za poljedelstvo in vode. Vložiti jo je treba tri mesece prej in v kljub temu ne dobé društva rešitve nikoli o pravem času. V Beogradu smatrajo namreč nedolžen slovenski srečolov z zabavnimi dobitki kot konkurenco — državni razredni loteriji! *Difficile est...*

Slovenski Narod je v januarju priobčil vest, da bodo za leto 1928. vsa pevska društva, ki prirejajo koncerte in veselice v prid društvenih namenov, prosta veselicega davka in taks, ako zaprosijo glavno kontrolo za tozadevno potrdilo. Mnogo društev je vložilo prošnje, pravilno kolkovane seveda, toda, kdaj bodo rešene, vé samo Bog. Do konca leta, ko bodo vse prireditve za nami, že morda. Bog je visoko, Beograd daleko...

O p. u. r. e. d. Šo že negativno rešene. Glavno je, da so društva imela stroške s kolki.

Zakaj — zato!

Naša pevska društva ne napredujejo:

- 1.) zato, ker jim manjka sposobnih, idealnih in inicijativnih pevovodij;
- 2.) zato, ker večina društvenih odborov reprezentira, toda ne funkcionira;
- 3.) zato, ker naša javnost ne pozna in ne podpira pevskih društev na resnih koncertih, pač pa le pri narodnem navdušenju in pri pogrebi;
- 4.) zato, ker druga društva smatrajo pevska društva za svoj nebitven sodelujoč del, ki jim morajo delati pevci kulturni kuluk;

- 5.) zato, ker so naše žalostne politične razmere razruvale složnost pevskih zborov;
- 6.) zato, ker današnja šimi-mladina gori le za ples, kino in žogobrc, nima pa smisla za petje;
- 7.) zato, ker je povsod občutno pomanjkanje tenoristov;
- 8.) zato, ker stanovske organizacije ustanavljajo za pevske umetnost brezpomembne odseke in odjedajo pevce pevskim društvom.
- 9.) zato, ker imajo prazne blagajne, nič dohodkov in dosti izdatkov;
- 10.) zato, ker se ljudem slabo godi, ker jih tare skrb za vsakdanji kruh, ker so po desetih letih življenja v težko zaželjeni svobodni državi nad marsičem razočarani in se jim zato peti sploh ne ljubi.

Iz urednikove in upravnikove listnice

P. n. naročnikom! Blagovolite nam oprostiti zakesnitev prvega zvezka letošnjih «Zborov». Krivda tiči v veliki zaplenosti urednika, v nabavi nove opreme lista, v litografiji in tiskarni, največ pa v skoro brezuspešnem nabiranju oglasov. «Zbori» so za lansko leto deficitni z zneskom nad 5000 dinarjev, in potrkali smo povsod, kjer smo mogli, da dobimo podporo vsaj v obliki oglasov. Čast našim oglasnikom, ki so radi podprli list, in priporočamo Vam jih! Kdor pojmuje našo nalogo in nas podpira v naših stremljenjih, ga podpirajmo tudi mi vsi! Ugledni ljubljanski denarni zavodi pa so nam prošnje za oglase odklonili iz vzroka štednje. Izražamo le skromno željo, naj si njih vodstva in upravni sveti tudi iz štednje reducirajo svoje masne letne tantijeme, če jim je iz ljubezni do procvita svojih zavodov težko pogrešati letnih par sto dinarjev za naš pevski list, oziroma za katerokoli kulturno ustanovo. Mi zato ne bomo obupali.

V današnji dvojni številki smo na uvodnem mestu objavili učinkovit mešan zbor zagrebškega skladatelja J. Gotovca «Barbari mi smo», dalje E. Adamičev zanimiv, dasi težak mešan zbor (brez tenorja) «Le padaj dež», prikupen A. Dolinarjev mešan zbor «Iz pisma», občuten S. Šantlov moški zbor «Pesem»; in živahno, silno lahko P. Jerbovo «Prepelico». Kot doslej, se bomo tudi v bodoče ozirali na potrebe zmožnejših pa tudi šibkejših zborov. — V književni prilogi smo se v prvi vrsti spomnili petdesetletnice našega najpopularnejšega in najzaslužnejšega skladatelja Emila Adamiča, dalje še šestdesetletnice dr. Antona Schwaba in petdesetletnice V. Vodopivca. Poleg običajnih rubrik smo otvorili novo, pod naslovom «Da ne pozabimo». Nje namen razvidite, ako jo prečitata. Ob začetku četrtega letnika našega lista prosimo iskreno vse gg. skladatelje, glasbenike, glasbene pisatelje in zgodovinarje za blagohotno sodelovanje, pevce in pevke pa vabimo, da se na «Zbore» naroče in pridobé nove naročnike! — Podpirajte nas, spominjajte se tiskovnega fonda «Zborov», podpirajte pa tudi ostale naše glasbene liste: «Novo Muziko», «Cerkveni glasbenik» in «Pevca»!

Prvi zvezek letošnjih «Zborov» smo poslali vsem lanskim in letos na novo priglašnim naročnikom. **Prosimo, da vsi, ki še do sedaj niso poravnali lanske ali letošnje naročnine, to takoj storé.** Kdor se ne zaveda svoje plačilne obveznosti, mu druge številke ne pošljemo več. — Prvi letnik «Zborov» (1925) je pošel, na razpolago so pevskim društvom le partiture nekaterih skladb. Dobite pa še drugi (1926) in tretji (1927) letnik, nevezana po 45 Din, elegantno vezana pa po 70 Din. Opozarjamo vnovič, da so društvom naprodaj partiture v «Zborih» objavljenih skladb po ceni 1 Din za dve strani in da je vsako pomnoževanje teh skladb prepovedano. — Naročnike prosimo, da navedejo v dopisih in položnicah svoje točne naslove z zadnjo pošto, drugače uprava ne more točno poslovati.

Urednikov zaključek 10. februarja 1928.

Zbori 1928
Letnik IV. št. 1. a.

Barbari mi smo!

(Danko Anđelinović.)

Jakov Gotovac
(Zagreb)

Maesto e eroico.

Mješoviti zbor.

Sopr. *f* Bar — ba — ri mi smo. — *p*

Alti *f* Bar — ba — ri mi smo. — *p* Iskonska je si — la u

Tenori *f* Bar — ba — ri mi smo. — *p* Iskonska je si — la u

Basi *f* Bar — ba — ri mi smo. — *p* Iskonska je si — la u

nama ži — va, si — ro — va i vre — la; — u nama se je bu — ra —

nama ži — va, si — ro — va i vre — la; — u nama se je bu — ra —

Piu largo (molto legato)

p sjugom sre — la, a mladost šuma ključa nam kroz bi — la Bar — ba —

pp a mladost ključa nam kroz bi — la *pp* Bar — ba —

pp sjugom sre — la, a mladost šuma ključa nam kroz bi — la Bar — ba —

f mi bar — ba — ri. — *espressivo* Mračna je slutnja iskone nam

a tempo

ri Bar ba ri, na pregoranam o-gnju sna-ga

ri Bar ba ri mi bar ba

a tempo

ri Bar ba ri na pregoranam o-gnju sna-ga

ri mi bar ba

ri-la, žrtva i patnja snove nam je prela, mi bar ba

zre-la krvlju i znojem sudba nas je mi-la, naša je mladost

ri krvlju i znojem ba ri, barba-ri

zre-la krvlju i znojem sudba nas je mi-la, naša je mladost

ri krvlju i znojem sudba nas je mi-la, naša je mladost

ri bar ba ri, barbari

ko pu-ćina na-ga, ko bura nagla ko dah juga bla-ga

ko pu-ćina na-ga, ko bura nagla ko dah juga bla-ga

Meno.

Molto maestoso (piu lento)

cresc. *sf* bol nam je sreća pre-gor nam je sna-ga! *sf* misterioso.

cresc. *sf* bol nam je sreća pre-gor nam je snaga! *sf* *p* Na raskršću nas svijeta

sf Bar ba ri! *sf* *Molto maestoso (piu lento)*

sf Bar ba ri! *cresc.* *sf* *cresc.* *p* Na raskršću nas svijeta

mf Na raskršću nas svijeta u-sud stavi, — nit nas tko spu-ta, *sempre crescendo.*

u-sad stavi — nas u sud nit — nas sputa

mf Na raskršću nas svijeta u-sud stavi — nit nas tko spu-ta, nit — nas sputa

u-sad stavi — II. nas u sud sa

Largo e solenne

rit. nit nas itko sa vi Na raskršće nas svijeta u-sud *ff*

nit — nas itko nit nas itko savi. Na raskršće nas svijeta u-sud

rit. nit nas itko sa vi. Na raskršće nas svijeta u-sud *ff*

nit — nas itko nit nas itko sa vi. Na raskršće nas svijeta u-sud *ff*

sta-vi nit nas tko spu-ta nit nas i tko sa-vi. Nit nas tko spu-ta

sta-vi nit nas tko spu-ta nit nas i tko sa-vi. Nit nas tko spu-ta

Largo

nit tko sa-vi nas! Bar ba-ri mi smo, longa. Bar ba-ri mi smo, longa. Bar ba-ri mi smo, longa. Bar ba-ri mi smo, longa. Bar ba-ri mi smo, longa. Bar ba-ri mi smo, longa.

Bar ba-ri mi smo! mladi, - svjezi, - zdravi. Bar ba-ri, zdravi. Bar ba-ri mi smo! mladi, - svjezi, - zdravi. Bar ba-ri, zdravi. Bar ba-ri mi smo! mladi, - svjezi, - zdravi. Bar ba-ri, zdravi. Bar ba-ri mi smo! mladi, - svjezi, - zdravi. Bar ba-ri, zdravi.

Št. 1. b. 490
Ljubljana, št. 1. b. 490

Le padaj dež!

(Národno besedilo.)

Emil Adamič
(Ljubljana.)

Temno, ne prepočasi.

Sopr.
Alti.
Mes. zbor.
Basi.

Le pa — daj — dež, le

Le pa — daj — dež, le

Le pa — daj dež,

pa — daj dež,

pa — daj dež, saj mene močil več ne

le pa — daj dež, saj mene močil več ne boš, saj

boš, saj mene močil več ne boš. No — ge so od — po — ve — da —

No — ge so od — po — ve — da —
Zelo izrazito.

mene močil več ne boš. No —

le, na drugi svet bodo od pot'va — le. O — braz postal je

ve — da — le, na drugi svet bodo od pot'va — le. O —

ge so od — po — ve — da — le, na drugi svet bodo od pot'va — le.

73/1953

ves že bled, — saj vem, da moram kmalu v mret. —

atempo

O. či so že ste.

brax postal je ves že bled, saj vem, da moram kma lu v mret. — O. či so

O. brax postal je ves že bled, saj vem, da moram kmalu v mret. — O. či so
klene vse, — sveta nič več ne bodo gle — da — le. — le

že steklene vse, — sve ta nič več ne bodo gle — da — le. — le
pa — daj dež, — le pa — daj dež —
pa daj dež, — le pa — daj dež —

dež, — saj mene močil več ne boš, — saj
pa daj dež, saj mene močil več ne boš, — saj mene močil več ne

umirajoče. — mene močil več ne boš, me več ne boš. —
boš, — me več ne boš. —

Naročite Vaši klavirski mladini
Deset povesti Vasilija Mirka.

Cena partituri 20 Din brez poštne.

*Založba muzikalij pevskega društva
„Ljubljanski Zvon“.*

Zbornik 1928
Letnik IV. št. 1. c.

Iz pisma.

(Leop. Turšič.)

D^r. Anton Dolinar
(Ljubljana.)

Mešan
zbor.

pp Prve so cvetke iz zemlje pri-kli — le, v mo-je so sr-če.-ce se nasme-h.

Prve so cvetke iz zemlje pri-kli — le,

ni — le, se nasme-h. ni — le, se nasme-h. ni — le, se nasme-h. ni — le, se nasme-h.
v mo-je so sr-če se nasme-h. ni — le, *večno bolj počasi*

Kot v začetku

ni — le, se nasme-h. ni — le. Tudi iz njega je cvetka po-gna — la,
Tudi iz njega je cvetka po-

zlatemu soln-čecu za-trepe — ta — la, za-trepe — ta — la, za-trepe — ta — la, za-trepe —
— gna — la, zlatemu soln-čecu za-trepe — ta — la,

le zla-temu solnčecu za- tre- pe- ta, za- tre- pe-

ppp

ta-la, za tre-pe ta-la, za tre-pe ta-la, le zla-temu solnčecu za tre-pe

ppp

za tre-pe

f **Hitreje.** *mf*

ta la. *f* **Hitreje.** *mf*

ta la. Fantič ti moje si solnčece vroče, k-te-bi, le k-te-bi si ro-ži-ca ho-če. Solnčece zla-to saj

mf

ta la.

p *zadrž.*

veš kaj ti pra-vi, sa-njam presrečna o pr-vi lju-ba-vi.

p *zadrž.*

Kot v začetku.

mf

mf

Pr-ve so cvečke na zemljo pri-kli-le, prve so cvečke na zemljo pri-kli-le

mf

ff *zadrž.*

ff *zadrž.*

prve so cvečke na zemljo pri-klile, v no-je so srčee se nasmejni-le. kli le, na zemljo pri-klile, -

ff *zadrž.*

„Zbori“ 1928.
Letnik IV. št. 1. č.

Pesem.

(Griša Koritnik.)

Saša Santel
(Ljubljana.)

Počasi.

Moški
zbor.

mf Na oknu tvo-jem lučke ni, a v srcu

plamen mi go-ri, ko nagelj rdeč, čez zid vi-seč se vi-je,

kře-bi hrepe-neč. *cresc.* Na li-cih tvo-jih nagelj-

čki, na mojih jih že davno ni. *ff* Na li-cih tvojih

čki, na mojih jih, na mojih jih že davno ni. *ff* jih že davno ni.

dim kri, *a* *poco* ri tar dan do
 vsr-cu mojem grob mol-či, *a*

pp

ži-va kri, *a* vsr-cu grob mol-či *a*

dim *p* *poco* rit tar dan do

v sr-cu mojem grob mol-či.

mf *allegro*

v sr-cu grob mol-či A zdi se mi, a zdi se

mf A zdi se mi, a zdi se

mi, a zdi se mi, da v grob boš

mi, a zdi se mi, a zdi se mi,

ff

ri tar dan do

legla, da boš leg-la, leg-la ti, da v grob boš

bos v grob

ri tar dan do

ti, v grob

pp

leg-la tu-di ti.

leg-la leg-la ti. ti.

pp

leg-la tu-di ti.

Meš. zbor. 1. zbor. 2. zbor. 3. zbor. 4. zbor. 5. zbor. 6. zbor. 7. zbor. 8. zbor. 9. zbor. 10. zbor. 11. zbor. 12. zbor. 13. zbor. 14. zbor. 15. zbor. 16. zbor. 17. zbor. 18. zbor. 19. zbor. 20. zbor. 21. zbor. 22. zbor. 23. zbor. 24. zbor. 25. zbor. 26. zbor. 27. zbor. 28. zbor. 29. zbor. 30. zbor. 31. zbor. 32. zbor. 33. zbor. 34. zbor. 35. zbor. 36. zbor. 37. zbor. 38. zbor. 39. zbor. 40. zbor. 41. zbor. 42. zbor. 43. zbor. 44. zbor. 45. zbor. 46. zbor. 47. zbor. 48. zbor. 49. zbor. 50. zbor. 51. zbor. 52. zbor. 53. zbor. 54. zbor. 55. zbor. 56. zbor. 57. zbor. 58. zbor. 59. zbor. 60. zbor. 61. zbor. 62. zbor. 63. zbor. 64. zbor. 65. zbor. 66. zbor. 67. zbor. 68. zbor. 69. zbor. 70. zbor. 71. zbor. 72. zbor. 73. zbor. 74. zbor. 75. zbor. 76. zbor. 77. zbor. 78. zbor. 79. zbor. 80. zbor. 81. zbor. 82. zbor. 83. zbor. 84. zbor. 85. zbor. 86. zbor. 87. zbor. 88. zbor. 89. zbor. 90. zbor. 91. zbor. 92. zbor. 93. zbor. 94. zbor. 95. zbor. 96. zbor. 97. zbor. 98. zbor. 99. zbor. 100. zbor.

Prepelica.

(Ksenij Verin.)

Peter Jereb
(Litija.)

Priprosto.

Meš.
zbor.

V polju poje prepe-li-co: „Pet pedi, pet pedi, letos zrastleca

široko

bo pse-ni-ca in bo-ga-to, in bo-ga to obro-di...“ Kmetič gre čez
gre čez

Hitreje

polje, mane si ro-ke in ve-se-le volje, in ve-se-le

zadržano. *v tempu*

volje govori pred se pred se: „Prav bi bi-lo, prav bi bi-lo,
„Prav bi bilo,

zadržano.

mf *mf* *mf* *mf*

če bi vse ta-ko — modra ptica se zgo-di-lo kot obljubljaš

mf *mf*

prav bi bilo,

accel. *mf*

f *f* *f* *f*

zadržano *pp* *p* *v tempu*

mi le — po, le — po!“ Dalje poje pre-pe-li-ca:

f *pp* *p* *p*

Da — lje po — je

ff *ff* *ff* *ff*

Hitro No, pa bo re — sni — ca, no, pa bo re —

„Pet pedi, pet pe-di...“ No, pa bo re — sni — ca, no, pa bo re —

f *f* *f* *f*

No, pa bo, no, pa bo re — sni — ca,

sni — ca, no, pa bo re — sni — ca,“ počasi in se sme — ji....

sni — ca, no, pa bo re — sni — ca,“ misli kmet in se sme — ji.....

p *p* *p* *p*

p *p* *p* *p*

no, pa bo re — sni — ca, re — sni — ca,“

Najboljši ŠIVALNI stroj in kolo

je

Josip Petelinc-a

znamke

GRITZNER

ADLER

za rodbino, obrt in industrijo,
istotam najboljši švicarski
pletilni stroj

Pouk v vezenju in krpanju
nogavic in perila vsak čas
brezplačen.

Posamezni deli za šivalne
stroje in kolesa, pnevmatika,
igle, olje.

Najnižje cene, najlepše
opreme, večletna garancija,
tudi na mesečna plačila.

Edino le

Ljubljana

Telefon 2913

blizu Prešernovega spomenika, ob vodi.

NOGAVICE,

*rokavice za dame in gospode, žepni robci,
kravate, srajce in ovratniki, kloti, šifoni,
dežniki, palice, nahrbtniki, razni svilnati
trakovi, mila, jedilno orodje, aluminij in
alpaka srebro, žepni noži, škarje lasostriž-
nice, kompletne potrebščine za šivilje,
krojače, čevljarje, tapetnike in sedlarje*

najceneje pri

Josip Petelinc-u
LJUBLJANA

ob vodi, v bližini Prešernovega spomenika.

LITOGRAFIJA — OFFSETTISK

ČEMAŽAR IN DRUG, LJUBLJANA

IGRIŠKA ULICA 6

*razmnožuje note po zelo solidnih cenah ter izdeluje vsakovrstna druga lito-
grafska dela, kakor etikete, lepake, delnice itd.*

Glasbene priloge „Zborov“ so natisnjene v LITOGRAFIJI ČEMAŽAR in DRUG.

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

Brzjavni naslov: Kredit Ljubljana

LJUBLJANA

Telefon št. 2040, 2457, 2548, 2808 in 2807

PREŠERNOVA ULICA ŠTEV. 50 (V LASTNEM POSLOPJU)

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in
valut, borzna naročila, predujmi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso menic in
kuponov, nakazila v tu- in inozemstvo, safe-deposits itd. itd.

PRVA POTOVALNA PISARNA V SLOVENIJI

Propagandni material za tu-
in inozemstvo

Železniške in paroplovne
rezervacije in karte vseh linij

Rezerviranje hotelskih sob

Karte za spalnice in zračni
promet

Družabna, društvena in in-
kluzivna potovanja

TELEFON 2759

Avtoture

Prtljažna in osebna zava-
rovanja

Denarna nakazila

Vse informacije brezplačno

Pismena naročila po povzetju

Karte za vse države

Legitimacije za velesejme

REISEBÜRO - BUREAU DE VOYAGES - TRAVEL OFFICE

„GROM“

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN ŠPEDICIJSKI BUREAU

LJUBLJANA

KOLODVORSKA ULICA 41

NASLOV ZA BRZOJAVKE: „GROM“
TELEFON INTERURBAN ŠT. 2454

ANT. KRISPER LJUBLJANA

MESTNI TRG 26, STRITARJEVA ULICA 3

GALANTERIJA, PERILO,
PLETENINE IN
ČEVLJI

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA

V LJUBLJANI

ZAVARUJE PROTI OGNJU, TATVINAM, NEZGODAM ITD.

TER NA DOŽIVETJE IN ZA SLUČAJ SMRTI.

PODRUŽNICE PO VSEJ KRALJEVINI. DOMAČE PODJETJE.

NAŠA PRAVA DOMAČA

KOLINSKA CIKORIJA

JE IZVRSTNA

Naročite Vaši klavirski mladini
Deset povesti Vasilija Mirka.

Cena partituri 20 Din brez poštine.

Založba muzikalij pevskega društva
„Ljubljanski Zvon“.